

دفتر فرنگ ۶ رضا اسپیلی

درباره‌ی:

ایو لونوار، ژک پتی‌ژان، فیلم مستند
چرنوبیل، دنیای بعد، سایمون راجرز،
وبلاگ دیتا بلاگ، مقاله‌ی «زیان‌های
انرژی هسته‌یی و مواد پرتوزا»، رمان تن
مالیخولیا، گئورگی گوسپودینف، مادی
واترز، رابرت گوردون، سایمون وی، گیوم
داورانیش، سوفی متریش، ژولین میلانزی

موسیقی بلوز، ماه‌نامه‌ی نقد نو، روزنامه‌ی
گاردین، هوشی کوشی من، رولینگ استونز،
دولت «جبهه‌ی مردمی»، فرانسیسکو فرر،
فرانسوا اولاند، سندیکا‌های آنارشیستی و
کمونیستی

32 ans de silence juridique
32 ans de silence politique

PROJECTION / DÉBAT

TCHERNOBYL LE MONDE D'APRÈS

Un film de Marc PETITJEAN et Yves LENOIR
Production : Enfants de Tchernobyl Belarus

Yves Lenoir et Marc Petitjean, *Tchernobyl, le monde d'après*, 90 min. France, 2018.

مقاله و کتاب و فیلم مستند یا
زیان‌های مسلم انرژی هسته‌یی

فیلم مستند چرنوبیل، دنیای بعد ساخته‌ی
فیلمسازان فرانسوی، ایو لونوار و مارک
پتی‌ژان، نکته‌ی اساسی و مهمی را نشان
می‌دهد و آن این‌که نهادهای نظارتی
بین‌المللی پس از مدتی که از یک فاجعه
گذشت همان رفتاری را می‌کنند که
مقامات داخلی و محلی: پیامدهای
طولانی‌مدت فاجعه را (در این مورد
پیامدهای تأثیر مواد پرتوزا بر طبیعت و
مردم) لاپوشانی می‌کنند.

[illegible]

زیان‌های انرژی هسته‌ای و مواد پرتوزا

(آن چه کارگران باید بدانند!)

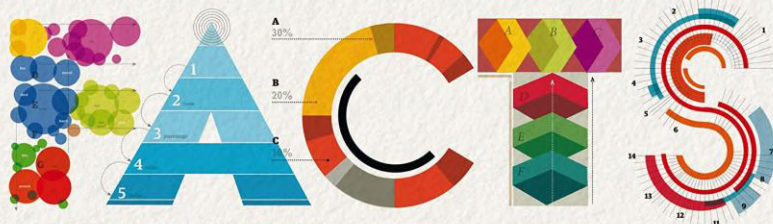
فرد هالستید
برگردان: رضا اسپیلی

www.rouZGar.com

<https://rouzgar.com/30>

به این علت اهمیت دارد که نهادها و جمعیت‌های مردمی و مستقل به پی‌گیری این موارد بپردازند. مقاله‌ی «زیان‌های انرژی هسته‌یی و مواد پرتوزا (آنچه کارگران باید بدانند)» را من ابتدا در سال‌های نیمه‌ی دوم دهه‌ی هشتاد خورشیدی، آن موقع که تازه داشت جریان حق مسلم هسته‌یی شدن بالا می‌گرفت، در ماهنامه‌ی نقدنو به صورت پاورقی منتشر کردم و هدف هم نشان

Simon Rogers

ARE **SACRED**

"Irreplaceable and irresistible."

David McCandless

author of **Information is Beautiful**

Simon Rogers, *Facts Are Sacred*, Faber & Faber, London, 2013.

سایمون راجرز که مدت‌ها مسئول وبلاگ دیتابلاگ متعلق به روزنامه‌ی انگلیسی گاردین بوده در کتاب فکت‌ها (داده‌ها) مقدس‌اند هدف مشابهی را پی می‌گیرد: در دسترس مردم گذاشتن داده‌ها و توانایی بررسی و تحلیل آنها توسط شهروندان. چراکه او در طی سالیان کار روزنامه‌نگاریش شاهد بوده که چطور سیاستمداران و نخبگان داده‌ها را به سود خود تفسیر می‌کنند و چطور روزنامه‌نگاران مستقل و نهادهای مردمی نیاز مبرمی به دسترسی و شناخت تحلیل داده‌ها دارند تا از سوءاستفاده‌ها جلوگیری کنند و آنها را برای نفع همگانی به کار ببرند.

رمان

«احساس مالیخولیا، آن چیزی ست که می‌خواهم بیانش کنم. حس از دست رفتن معنی که اضطراب‌آور اما همزمان احساس نورافزایی است. انسان غمگین، انسان اندیشمند است. به نظر من وقتی از مالیخولیایمان حرف می‌زنیم، روشن می‌شود. مالیخولیای به بیان درنیامده بر روح و روان ما سنگینی می‌کند.» گئورگی گوسپودینف، رمان‌نویس بلغار، این‌طور از دنیای رمان‌هایش سخن می‌گوید. کسی که منتقدان ادبی درباره‌اش می‌گویند که رمان‌هایش آنقدر مستحکم هستند که در کشوری که همواره شعر در صحنه‌ی ادبی نقش مسلط را داشته، حالا با رمان‌های او داستان جای شعر را گرفته.

تن مالیخولیا از نظر فرمی ترکیب موفقی است از ژانرهای مختلف ادبی. رمان فرم خطی ندارد چراکه: «نمی‌توانم خطی بنویسم، چون هیچ داستانی خطی نیست، هیچ هزارتویی خطی نیست.»

شاید محتوای کتاب‌های گوسپودینف بیش از هرچیز درباره‌ی «من» و «فرد» باشد. منی که سیاست آن را سردرگم و حیران کرده است. یک بار که فرد باید به دستور سیاست حاکم در جمع حل می‌شد و حالا هم که در دوره‌ی گردش بلغارستان به نظام سرمایه‌داری و بازار، فرد همچون کالایی است که دست‌به‌دست می‌شود. این مضمون در رمان اول او، داستان طبیعی (۲۰۰۲) هم نمود دارد. رمانی با ۵۰ هزار نسخه تیراژ در بلغارستان که تاکنون به چهل زبان دنیا ترجمه شده است.

Guéorgui Gospodinov, *Physique de la mélancolie*, Intervalles, Paris, 2015

SÉMAPHORES

Guéorgui Gospodinov

PHYSIQUE DE LA MÉLANCOLIE

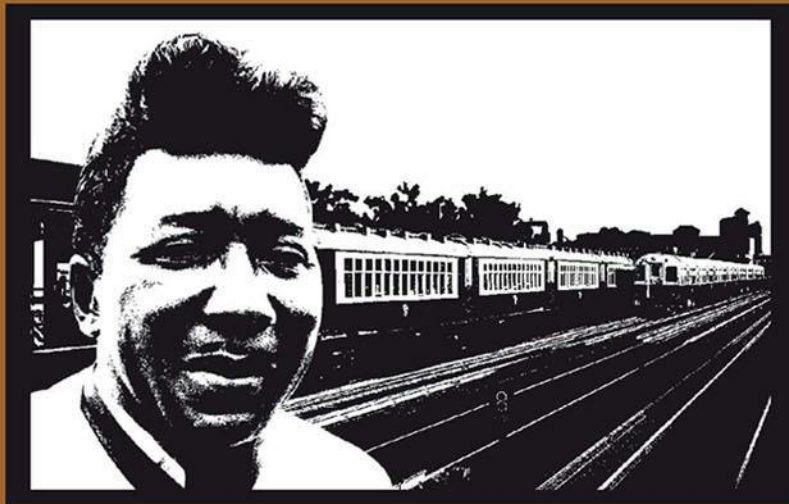
Traduit du bulgare par Marie Vrinat-Nikolov

EDITIONS
INTERVALLES

زندگی نامه

مادی واترز، هوشی کوشی من (hoochie coochie man؛ کنایه از مرد سکسی، برگرفته از یکی از آهنگ‌های او به همین نام)، پادشاه بلوز شیکاگو، خالق رولینگ استونز، اینها همه از القاب موزیسینی هستند که در تاریخ بلوز جای بلندمرتبه‌یی دارد. رابرت گوردون، مؤلف کتاب، نشان می‌دهد که مک‌کینلی مورگان‌فیلد (نام اصلی مادی واترز) چطور در سراسر زندگیش مهاجری از دلتای می‌سی‌سی‌پی باقی ماند و چطور با به کار بردن آواهای کارگران مزارع کتان جنوب، آینده‌ی موسیقی بلوز را دگرگون کرد. بلوز مادی واترز نفوذ نواهای بدوی سیاهان کشاورز در بلوز شهری کلانشهری مانند شیکاگو بود. او که خود می‌گفت: «در مزارع کتان دلتای می‌سی‌سی‌پی یاد گرفتم به جای آن که پتو را روی خودم بکشم، دست‌هایم را محکم‌تر به سینه‌ام حلقه کنم»، با آن صدای خشن و گیتار الکترونیک بی‌نظیری که می‌نواخت، چندان بر موزیسین‌های هم‌نسل و نسل‌های بعدش تأثیر گذاشت که ساده‌تر خواهد بود تا تعداد تأثیرپذیرفتگان از او را بشماریم.

Robert Gordon, *Muddy Waters, Mister Rollin' Stone*, Payot-Rivage, Paris, 2014.

MUDDY WATERS
MISTER ROLLIN' STONE
DU DELTA DU MISSISSIPPI
AUX CLUBS DE CHICAGO
ROBERT GORDON

Rivage Rouge

SIMONE WEIL

GRÈVES

ET

JOIE PURE

اگر این فرصت را داشته‌اید که در انقلاب یا جنبشی مردمی، در اعتصاب و... شرکت کنید، می‌دانید که لذتی در لحظه لحظه‌ی این کنش اجتماعی - سیاسی نهفته است که با هیچ شادی و لذت دیگری قابل مقایسه نیست. لذتی ناب و ژرف که نه تنها از عمل به باور فردی برای تغییر شرایط به بهتر می‌آید بلکه انرژی جمع همبسته و سرشار از شور و شوق، آن لذت را به سطحی وری سطح شادی‌های معمول روزمره می‌کشاند. چنین است ترانه‌های انقلابی که حتا فراتر از ترانه‌های فولکلور سرشارند از روح مطمئن و شاد و پرتوان یک جمع.

چنان‌که سیمون وی، فیلسوف و مبارز نیروی مقاومت ضدفاشیست فرانسوی، در اثرش اعتصاب، لذت ناب، در تحلیل اعتصاب بهار ۱۹۳۶ می‌گوید: «این اعتصاب مستقل از مطالباتش، به خودی خود شادی است، لذت ناب است.» کتاب درباره‌ی اعتصاب بهار ۱۹۳۶ است که رویدادی بود که تشکیل دولت «جبهه‌ی مردمی» را در فرانسه قطعی کرد. زمان انتشار کتاب هم جالب است: زمانی که دولت سوسیالیست فرانسوا اولاند تغییرات جنجالی در قانون کاری را که ثمره‌ی دولت جبهه‌ی مردمی بود، در نهایت و به‌رغم مخالفت‌ها و اعتصاب‌ها و تظاهرات کارگران، به تصویب رساند. وی در جای دیگری می‌نویسد: «نباید منتظر آینده بود، باید آن را ساخت.»

GUILLAUME DAVRANCHE TROP JEUNES POUR MOURIR

کتاب دوم، هنوز خیلی جوان برای مردن، کارگران و انقلابی‌ها رویاروی جنگ (۱۹۰۹-۱۹۱۴)، نوشته‌ی گیوم داورانش، شرح مبارزه‌های فدراسیون‌های کارگری آنارشیستی و کمونیستی در سال‌های منتهی به جنگ یکم جهانی است. توصیف اعتصاب‌ها و سابوتاژهای پی‌درپی آنها در اعتراض به شرایط اسفبار زندگی‌شان است. جالب اینکه داستان کنش‌های سندیکایی آن دوره تا به حال منتشر نشده بوده. داستان سازماندهی ده‌ها میتینگ و تظاهرات در پاریس در اعتراض به قتل فرانسیسکو فرر، آنارشیست، معلم و متخصص علوم تربیتی، توسط دولت اسپانیا، به‌ویژه خواندنی است.

OUVRIERS ET RÉVOLUTIONNAIRES
FACE À LA GUERRE
(1909-1914)

L'INSOMNIAQUE

LIBERTALIA

PROJECTIONS & DIRECTION HUMAINE DES RESSOURCES
présentent

L'INTÉRÊT GÉNÉRAL & moi

un film de
SOPHIE METRICH
& JULIEN MILANESI

MUSIQUE ORIGINALE ARTÚS

AVEC GÉRALDINE BORGHI, SÉBASTIEN DUMONT, LES VOIX DE CÉCILE METRICH, JULIEN MULLER - IMAGE SOPHIE METRICH, PHILIPPE ELUSSE - DESSINS PANTXO DESBORDES - ILLUSTRATION ET
MISE EN COULEUR PRUNELLE GIORDANO - CRÉATION DES ANIMATIONS MATHILDE GERMI - MONTAGE SOPHIE METRICH, JULIEN MILANESI, THIERRY DEROCLES - MONTAGE SON AUDE
BAUDASSÉ - MIXAGE FLORENT COLAUTTI - MUSIQUE ORIGINALE ARTÚS (MATÉU BAUDOIN, ROMAIN BAUDOIN, THOMAS BAUDOIN, ROMAIN COLAUTTI, NICOLAS GODIN, ALEXIS TOUSSAINT)

L'Interet general et moi, de Sophie Metrich et Julien Milanesi, 82 min., France, 2015.

فیلم مستند

کارگردانان با بررسی سه طرح دولتی یا خصوصی - دولتی در فرانسه که مانند همیشه با عنوان «منفعت همگانی» ارائه اما با اعتراض گسترده‌ی مردم محلی مواجه شدند، می‌کوشند نشان دهند چطور دولت‌ها غالباً منافع شرکت‌های چندملیتی را به نام «منفعت همگانی» به مردم قالب می‌کنند. همچنین به کوشش‌های انجمن‌ها و نهادهای معترض برای بسیج کردن مردم محلی می‌پردازند و اتفاقاً در این مورد است که با دیدن پیروزی‌های آنها رنگ خوشبینی به فیلم رو می‌آورد. برای مثال، در فیلم می‌بینیم که چطور یک خانواده‌ی دامدار که نمی‌خواهند خانه و کاشانه‌شان را به‌خاطر اجرای پروژه‌ی فرودگاه نوتردام د لاند در نانت ترک کنند، از طرف انجمن‌های زادبست (ZAD)* حمایت و در نهایت پیروز می‌شوند و پروژه از طرف دولت لغو می‌شود.

* ZAD که مخفف zone d'aménagement différé و یا zone à défendre است (یکمی به معنی منطقه‌یی که باید از آن دفاع کرد و دومی به معنی منطقه‌ی توسعه‌ی به تعویق افتاده)، به معنی اشغال فیزیکی و کار و زندگی کردن در چنین منطقه‌یی است به‌منظور به تعویق انداختن یا لغو پروژه‌های دولتی در آنجا.